

Titel	Jokihaka, S., Laasonen, M., Lahti-Nuuttila, P., Smolander, S., Kunnari, S., Arkkila, E., . . . Heinonen, K. (2022). Cross-sectional and longitudinal associations between quality of Parent–Child interaction and language ability in preschool-age children with developmental language disorder. <i>Journal of Speech, Language and Hearing Research (Online)</i> , 65(6), 2258-2271. doi: https://doi.org/10.1044/2022_JSLHR-21-00479
Nyckel	Denna artikel undersöker sambandet mellan responsivitet samt föräldra-barn samspel med olika språkliga förmågor hos familjer där barnen har språkstörning (DLD). Studien redovisar tvärsnittsdata från hela 97 familjer och även longitudinell data, då 71 av familjerna deltar i en uppföljande undersökning av barnets språk. Vi har valt denna artikel främst för att logopedier inom barnlogopedi som går utbildningen till vägledare skall kunna luta sig mot denna evidens – som dessutom kommer från Norden, är välgjord, och där både mammor och pappor deltar. Resultaten liknar dem som redovisas i studier från Nordamerika på barn med andra typer av kommunikationssvårigheter t ex Autism och Downs syndrom. Den ger liksom dessa studier gott teoretiskt stöd för att arbeta med föräldrar och responsiva strategier även i en Nordisk kontext - så som sker inom AKKtiv-insatserna.
Syfte och frågeställning	Studien undersöker om kvaliteten på interaktion mellan föräldrar och barn är förknippad med språklig förmåga respektive språklig utveckling hos barn i förskoleåldern med språkstörning (DLD).
Metod	Enspråkiga barn med DLD och deras föräldrar, både pappor och mammor från Helsingfors deltog i studien. 97 familjer där barnen i medeltal var 4:3 år deltog i tvärsnittsstudien, medan 71 av dessa deltog i den uppföljande undersökningen då barnen var 6-7 år. Tre videoinspelade leksituationer analyserades med avseende på föräldrarnas kommunikation, barnets kommunikation respektive samspelet dem emellan. Ericksens sensitivity scale användes tillsammans med bedömning av ömsesidig responsiv orientering. Barnens språkförmåga kartlades också vid start och vid uppföljning då barnen var 6-7 år.
Resultat och Diskussion	I resultaten framkom att grad av engagemang hos barnet, föräldrarnas stöttande vägledning (supportive guidance), samt inkänning (attune) och följsamhet (fluency) i samspelet mellan barn och förälder (dyad) var signifikant kopplat till språkförståelse. Grad av engagemang hos barnet och synkroni i samspelet mellan barn och föräldrar var signifikant kopplat till förmåga att resonera språkligt vid 3-6 års ålder. Barnets engagemang samt inkänning och följsamhet i samspelet var kopplat till bättre såväl språklig förståelse som uttrycksförmåga vid 6-7 års ålder.
Slutsats-ta med-budskap	Inkännande och följsamt dyadiskt samspel mellan barn och förälder är associerat med bättre språkförståelse hos barn i förskoleåldern. Enbart föräldrarnas beteende tycks inte vara förknippat med barnets språkutveckling. Ett ömsesidigt och inkännande samspel mellan föräldrar –barn kan vara en skyddande faktor för språkutvecklingen för barn med språkstörning.